

SØG

søgeord

SØG

ANMELDELSER



Kategorier

- » Alle kategorier
- » Bøger
- » Demoer
- » Diverse
- » Klassikere
- » Koncerter

Features

- » Geiger anbefaler
- » Tilfældig
- » RSS

GÆSTEANMELDERE



Læs hvad forskellige gæsteanmeldere har anbefalet her på Geiger.dk. Læs bl.a. anbefalinger fra:

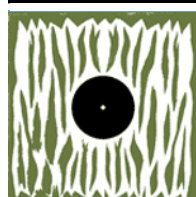
- » [Armstrong](#)

Anmeldelser



THULEBASEN

Guitar Wand
(lp, Escho, 2008)



V/A

Vinyl Beards
(lp, BSBTA Vinyl, 2008)

Selv om betegnelsen "post rock" umiddelbart synes at antyde en musikform, der konsekvent bevæger sig fremad mod nye og hidtil uhørte horisonter, så er det som om, at langt størstedelen af stilens udøvere først og fremmest har travlt med at kigge tilbage og dyrke specifikke fortidige referencepunkter – primært krautrock eller shoegazer-støjpop eller en krautrock/shoegaze-kombination. I bedste fald udvikles de små oversete potentialer i mere obskure kilder til relativt nye og friske blandingsformer, i værste fald ender det som bagstræberiske retroøvelser, fuldstændig fanget i Mogwai og Godspeed You Black Emperors feedback-kviksand. I det perspektiv kan man godt beskrive *Guitar Wand*, debutalbummet fra det danske enmandsprojekt Thulebasen, som et nærmest "arketypisk" post rock-album, idet det ret solidt placerer sig et sted midt mellem de to yderpunkter. Det er ofte forfriskende originalt, men har desværre også nogle lidt for tilbageskuende elementer hist og her. Det taler dog til albummets store fordel, at det bestemt er mest af det første, og ret beset skaber en egen holdbar og sammenhængende stil frem for en løs stilblending, samt ikke mindst at det tilbageskuende netop kun optræder som *elementer* i denne stil.

Det svage led på *Guitar Wand* er brugen af vokal. På en stor del af numrene er påvirkningen fra én enkelt og meget specifik inspirationskilde så fremtrædende, at den desværre bliver meget svært at abstrahere fra. Hvor utallige danske indie-pop-sangerinder har lagt sig så tæt op af Björk, at det nærmest beder om at blive kaldt "pastiche", der er Thulebasens Nis Bysted tilsvarende indfanget af Sonic Youths søvnige vokalteknik. Det giver selvfølgelig mening, når nu den musikalsk blanding af støjeksursioner og løse sangstrukturer ret besat har meget til fælles med netop Sonic Youth, men teknikken eftergøres bare så minutiøst, at det nærmest er en *efterabning*. Samtidig fremhæver det de *mindst* interessante aspekter af pladen og får den til at fremstå som en langt mere ordinær form for retro-indie end den egentlig er: Opmærksomheden bliver på en måde snydt til at bemærke Sonic Youth-vragsodset, som alt andet lige kun udgør en mindre del af det samlede udtryk, snarere end alt det, der peger i helt andre og meget mere selvstændige retninger. Og det kan afgjort betale sig at høre uden om de pasticheagtige elementer, for bortset fra netop dem er der nemlig tale om en virkelig god post rock-plade, som formår at indtage et eget lille territorium og gøre det ganske dragende.

Navnlig bemærker man, at brugen af elektronik, frem for det indietronica-

LOGIN

Brugernavn

••••••

 Husk!

- » [Registrer profil](#)
- » [Glem kodeord](#)

LÆS OGSÅ



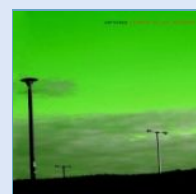
v/a
Frankfurter Ahnung



V/A
Now



V/A
Pioneers – The Beginning of Danish Electronic Music



V/A
Warszawa – Tribute to Joy Division



V/A
SC100

typiske varmetæppe af venlig knitre-vellyd, her virkelig har en fascinerende kold og skarp kant, som man kunne forvente af et projekt kaldet Thulebasen. Det udgør fundamentet i et stærkt personligt univers, hvor akustisk, elektrisk og elektronisk lyd smelter sammen til mærkværdige halvorganiske former, konstant flydende mellem opløsning og genkrystallisering. Det er stadig helt klart inden for de etablerede post rock-rammer, men dér er det så til gengæld også forfriskende originalt. Der peges tilbage til forskellige former for krautrock, drone-ambient og svævende drømmepop, men alt andet end lige netop vokalerne er fuldt integreret i lyden af *Thulebasen* og ikke eklektisk pynt tilføjet denne lyd. Nuvel, Sonic Youth-vokalen bruges også så konsekvent, at den bestemt kan siges at være en klar del af Thulebase-udtrykket, men det gør så desværre bare, at dette udtryk mister lidt i personlighed. Dog heldigvis ikke mere, end at der stadig er tale om en glimrende plade med en langt mere original lyd, end det meste andet post rock man har stødt på de sidste mange år.

Tingene forholder sig nærmest omvendt på BSBTA-selskabets opsamlingsplade *Vinyl Beards*, der også ligger et eller andet sted i den uklare post rock-gråzone. Lyden er her mere outreret og utilgængelig – ”radikal” plejer man vist at sige, hvis det skal være fint – men i virkeligheden er den også meget mere traditionel og genkendelig, blot inden for et sæt klart afgrænsede og meget specifikke stilparametre. Man præsenteres således ikke for noget, man ikke et eller andet sted har hørt før, men til gengæld synes de medvirkende at vide, hvad de vil og hvordan de vil gøre det, og leverer så varen uden de store svinkeærinder. Vi befinder os på det område som typisk omtales som drone/free-folk/psych – for nu at bruge selskabets egne ord – samt til dels i grænselandet mellem støj og mørk ambient. Det kan lyde som et meget bredt musikalsk udbud, men ret beset overlapper store dele af alle disse stilarter, og pladen er da også langt mere et eksempel på, hvad de har til fælles, end på hvad der, om noget, skiller dem ad. Således lyder *Vinyl Beards* mindst lige så sammenhængende som *Guitar Wand*, uanset at den indeholder bidrag fra en lang række obskure internationale kunstnere i diverse solo- og samarbejdskonstellationer.

Der bydes på langsomt drivende orgel-massiver, sørgmodigt cirkulende melodimønstre og forvitrede etniske fragmenter begravet langt nede i de knugende atonale lydflader, og dertil sågar en smule akustisk guitarklirren hist og her. Og det samler sig på en måde alt sammen til en slags musikalsk helhedsoplevelse frem for at virke som en blandet landhandel af tilfældige *out rock*-tricks. Man kunne hive en række oplagte sammenligninger frem – især synes krautrockens tungeste drone-drenge at presse sig på – men man kan måske også bare konstatere, at *Vinyl Beards* nu engang placerer sig ganske ubesværet i denne tradition og tilbyder en række lidet nytænkende, men til gengæld meget konsistente eksempler på stilen. Det håndlavede cover, der på en og samme tid gør en dyd af nødvendigheden og servicerer de trofaste samlere af esoteriske vinyl-objekter, synes at understrege, at pladen først og fremmest henvender sig til de i forvejen indviede. Men faktisk fungerer den også som en glimrende *introduktion* til denne scene, fordi numrene ikke bare er stiltypiske, men for det meste også ret gode – ja, i enkelte tilfælde faktisk virkelig smukke. Det må så stå hen i det uvisse, om de uindviede efter et møde med *Vinyl Beards* vil bevæge sig længere ud i stilen, men de har i hvert fald fået den præsenteret så optimalt og rendyrket, som det næsten kan lade sig gøre.

- Jannik Juhl Christensen, 25. feb

Yderligere information

www.bsbta.com
www.escho.net

Kommentarer (0)

Nedenfor kan du læse kommentarer til anmeldelsen. For at poste kommentarer skal du have en profil, som du kan registrere gratis [her](#).

Der er endnu ikke skrevet nogle kommentarer.

Skriv kommentar

Send kommentar

© 2000- Geiger

Indhold må ikke gengives uden skriftlig tilladelse. Citater kun med kilde. Meninger tilkendegivet af Geiger.dk's brugere stemmer ikke nødvendigvis overens med redaktionens.

[Til toppen](#)